

Першої суботи серпня на Закарпатті відбувся щорічний Міжнародний спортивний турнір, присвячений пам'яті Героя України Георгія Кірпи. За традиційним сценарієм основні події свята розгорнулися в Ужгороді та Чопі.

У приміщенні красеня-вокзалу обласного центру за шахівницями змагалися півсотні шахістів. Перемогу здобув гросмейстер Володимир Охотнік, виходець із Закарпаття, який нині представляє Францію. Другу сходинку шахового олімпу зайняв кандидат у майстри спорту, львів'янин Олександр Прохоров. На третьому місці опи-

Спортивні емоції і гарний апетит

нився 12-річний ужгородський чемпіон Мартін Найгебавер. Подарунки отримали також і найкращий шахіст-залізничник, колишній технічний інспектор Ужгородського теркому профспілки Анатолій Прокопчук, найстарший та наймолодший учасники: 78-річний Василь Паук та 9-річний Сергій Мучичка.

Поки гросмейстери мізкували над комбінаціями за шахівницями, майстри шкіряного м'яча мірялися силами на майданчику спорткомплексу "Локомотив" у Чопі.

За словами організаторів змагань, за роки свого існування із невеликого заходу для львівських залізничників турнір розрісся до міжнародних масштабів, а місце його проведення перетворилося із занедбані території із кількома лавками – у чудовий спорткомплекс.

– Місце проведення турніру було вибрано не випадково, адже саме у Чопі розпочалась трудова діяльність майбутнього Міністра транспорту, Героя України Георгія Миколайовича Кірпи, – розповів голова Ужгородського територіального комітету профспілки, ініціатор проведення змагань Ярослав Афтанас. – Нині цей турнір – наймасовіший із усіх змагань, які проводяться на Львівській залізниці. Цього року він відбувається вже увосьме. У першому турнірі брали участь лише чотири команди. З року в рік кількість учасників зростала, і нині до участі зголосилися не лише команди Львівської залізниці, а й наші колеги з Одеси, а також Угорщини та Словаччини і збірна Закарпатської обласної ради. Загалом 32 (!) міні-футбольні команди.

Футбольний турнір розділили на два "дивізіони": перший – між молодими працівниками залізничних підприємств, другий – між ко-

мандами, до яких увійшов керівний склад підрозділів залізниці.

У "молодіжній" першості на футбольному майданчику домінували господарі. У підсумку перемогу та призові місця здобули команди із Закарпаття. Головний трофей змагань завоювали фаворити турніру – футболісти команди станції Чоп. Другими фінішували мукачівські колійники, на третій сходинці п'єдесталу розташувалися футболісти Мукачівської дистанції сигналізації і зв'язку.

Якщо молодь зацікавила публіку швидкістю і запалом спортивної боротьби, то змагання старших

ми здатні в умовах змагань. Адже наша команда щотижня тренується у позаробочий час. Зараз ми посіли у групі перше місце, тож сподіваємося і на успішний підсумковий результат.

Очікування не підвели Йосипа Сидорака, команда управління залізниці в підсумку посіла третє призове місце. Срібні нагороди здобули дебютанти турніру – команда Закарпатської обласної ради. А золоті медалі та кубок помандрував до Одеси – представники Південної Пальміри були у "старшій" групі найспритнішими та найвлучнішими.

– Такої впертої боротьби на

знаки та цінні подарунки.

Рекордна кількість – 32 команди – не межа. Як стверджують організатори, охочих позмагатись за кубок пам'яті Георгія Кірпи було більше, однак організатори поки що фізично не спроможні прийняти всіх.

– З цього приводу є певні нарікання, – визнає Ярослав Афтанас. – Прошу вибачення у спортсменів Львівського локомотиворемонтного заводу, рефрижераторного депо Фастів, пасажирського вагонного депо Львів та багатьох інших. Нам довелося відмовити 10 командам. Хоч змагання і проводяться на 6

Кухарі розташувалися безпосередньо на території спорткомплексу, тож аромати, які стелилися від велетенських казанів, змушували спортсменів діяти швидше, аби не спізнитися на кулінарний етап змагань.

Про те, що на "Локомотиві" варять бограч, знав увесь Чоп. І не лише завдяки ароматам: на місцевому базарі продавці з подивом розповідали, що за кілька годин у них розкупили усю паприку та спеціальну суміш для приготування бограча. А ритуал приготування цієї страви ще той! Окрім класичних сала, м'яса, цибулі, паприки та картоплі, кожна представлена страва відрізнялась "секретним інгредієнтом", про який кулінари говорили не вельми охоче, намагаючись зберегти таємницю.

– Кожен готує бограч по-своєму, неможливо приготувати дві однакові страви, – запевнила помічник начальника з кадрів, голова профкому Хустської дистанції колії Ольга Козакова. – Наш бограч містить усі класичні складники – копчене сало, м'ясо. А щодо секретного складника, то це може бути квасоля, горох, тісто, навіть келишок паленки. У нас же таким секретом є картопляні клоцки.

– Хоча ми не мали змоги представити чоловічу футбольну команду, оскільки лівова частка нашого колективу – жінки, тож на наступний рік зберемо жіночу, – жартує голова профкому вокзалу станції Чоп Світлана Переста. – А цього разу обмежимося приготуванням страви і почастиємо нею усіх охочих.

До речі, у цій номінації команди з Чопа можна було сміливо віддати приз за оригінальність, яка полягала в унікальній конструкції для приготування бограча, що об'єднала казан та пічку з витяжною трубою.

– У такій конструкції на Закарпатті зазвичай варять ликвар – варення без цукру, – пояснила головний кухар команди чопського вокзалу Ержебет Чабан. – У ній можна довго готувати страву, підтримуючи постійну температуру, і не переживати, що підгорить.

Час для бограча – важлива складова. Дехто з учасників розпочинав приготування ще вдосвіта. Адже для справжнього бограча необхідно витратити щонайменше три години. А от з'їдається він значно швидше. Доведено: півгодини і казан порожній. Втім, це лише доводить, що страва вдалася.

Богдан ЮРОЧКО
Фото автора та
Володимира ПАРУНИ

колег із групи керівного складу привернули увагу вболівальників перш за все завдяки досвіду та майстерності, яку демонстрували футболісти на майданчику.

– Для нас це, в першу чергу – зустріч давніх товаришів, – поділився враженнями в перерві між матчами учасник команди управління Львівської залізниці, економіст Йосип Сидорак. – Звичайно, це ще й нагода відшліфувати спортивну майстерність і побачити, на що

змаганнях серед команд керівного складу я не пригадаю, – розповів Ярослав Афтанас, який теж демонстрував на полі футбольний хист.

Окрім командних нагород були й індивідуальні відзнаки: найкращим воротарем турніру став голкіпер одеської команди Сергій Рогачин, найкращим захисником – Сергій Ковач з Івано-Франківської дирекції, найкращим нападником визнали Олега Яворіва із Чопа. Усі переможці отримали грамоти, від-

полях, більшої кількості команд ми не маємо змоги прийняти та розселити. Але ми працюємо над цим, і сподіваюсь, наступного року зможемо прийняти усіх охочих.

Загалом кількість учасників конкурсів та змагань, які відбулися в рамках турніру, перевершила півтисячі осіб. Окрім міні-футболу та шахів чимало представників залізничного товариства змагалося у приготуванні національної угорської страви – бограча.

